

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120204936
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5120204936.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Vladimíra Topolančíka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX B. D. E., zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky: F. G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX B. D. E., zastúpená obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária BURIK s. r. o., so sídlom Námestie Svetozára Hurbana Vajanského 2, 036 01 Martin, IČO: 52 804 364, a otca: F. I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, XXX XX B. D. E., o určenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 37P/77/2020-244 zo dňa 25. marca 2022 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 37P/77/2020-255 zo dňa 4. apríla 2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 37P/77/2020-244 zo dňa 4. apríla 2022 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 37P/77/2020-255 zo dňa 4. apríla 2022 mení nasledovne:

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od 01.05.2020 do 31.01.2022 sumou 250,- eur mesačne, za obdobie od 01.02.2022 do 31.08.2022 sumou 300,- eur mesačne a odo dňa 01.09.2022 sumou 200,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Dlžné výživné na maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od 01.02.2022 do 31.08.2022 je otec povinný zaplatiť do 31.12.2024, a to k rukám matky.

Vo zvyšnej časti návrh matky na určenie výživného k maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

III. Opravuje rozsudok Krajského súdu v Žiline spis. zn. 6CoP/22/2022 zo dňa 29. júla 2024 vo výroku I., ktorý má správne znieť:

„Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 37P/77/2020-244 zo dňa 25. marca 2022 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 37P/77/2020-255 zo dňa 4. apríla 2022 mení nasledovne:

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od 01.05.2020 do 31.01.2022 sumou 250,- eur mesačne, za obdobie od 01.02.2022 do 31.08.2022 sumou 300,- eur mesačne a odo dňa 01.09.2022 sumou 200,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Dlžné výživné na maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie

od 01.02.2022 do 31.08.2022 v sume 700,- eur je otec povinný zaplatiť do 31.12.2024, a to k rukám matky.

Vo zvyšnej časti návrh matky na určenie výživného k maloletej A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietam.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej „súd prvej inštancie“) v spojení s opravným uznesením zo dňa 04.04.2022 uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej mesačne sumou 250,- eur od 01.05.2020 do 31.01.2022 a mesačne sumou 200,- eur od 01.02.2022 vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám matky (prvá veta výrokovej časti). Ďalej otcovi uložil povinnosť zaplatiť dlžné výživné za obdobie od 01.05.2020 do 31.03.2022 vo výške 1.625 eur k rukám matky spolu s bežným výživným formou mesačných splátok

vo výške 100,- eur počnúc právoplatnosťou rozsudku až do zaplatenia pod následkom strany výhody splátok (druhá veta výrokovej časti). Vo zvyšku návrh matky zamietol (tretia veta výrokovej časti). Napokon rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (štvrtá veta výrokovej časti).

2. Na odôvodnenie rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že pôvodne sa návrhom matka domáhala rozhodnutia súdu, ktorým by zveril maloletú do jej osobnej starostlivosti a zaviazal otca prispievať na výživu maloletej sumou 400,- eur mesačne do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky od 01.05.2020. Styk otca s maloletou žiadala upraviť na každý nepárny víkend v mesiaci v sobotu a v nedeľu od 14.00 hod. do 17.00 hod. v prítomnosti matky. Návrh odôvodnila tým, že s otcom maloletej nie sú manželia, otec je rozvedený, z jeho manželstva pochádza jedno maloleté dieťa I. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol zverený

do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v týždňových intervaloch. Matka má z predchádzajúceho vzťahu dve maloleté deti C. H. a B. H., obidve narodené XX.XX.XXXX, ktoré boli zverené do jej osobnej starostlivosti, otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 300,- eur mesačne na každé dieťa. Ďalej uviedla, že s otcom maloletej majú dlhodobu nezhodu, je nútená odísť zo spoločnej domácnosti a presťahovať sa do jej bytu na C. XXXX/XX K. B. D. E. aj so staršími dcérami. Je poberateľkou materského príspevku, nikde nepracuje. Okrem materského príspevku v sume 800,- eur, ktorý bude poberať do apríla 2020 a výživného na dve maloleté deti H. mala príjem z prenájmu 4-izbového bytu v sume 570,- eur mesačne. Náklady na 4-izbový byt predstavovali cca 435,- eur mesačne hypotekárny úver a 200,- eur náklady na energie a poplatky. Otec je zamestnaný ako THP pracovník, príjem otca predstavuje 1.700,- eur mesačne.

3. Otec vo svojom vyjadrení k návrhu opísal spolužitie s matkou a maloletou, ako i dcérami matky. Ďalej uviedol, že od momentu, keď sa dozvedel, že navrhovateľka s ním čaká dieťa, sa k tejto situácii zodpovedne postavil a v roku 2019 predal 3-izbový byt, aby mohol kúpiť v máji 2019 veľký 6-izbový dom a mal tak zabezpečiť dobré životné podmienky pre všetkých, čiže aj matkiným dvom deťom, ktoré mala z predchádzajúceho vzťahu. Pokiaľ sa týka úpravy styku, navrhoval každý týždeň v nedeľu od 14.00 hod. do 17.00 hod. a to z dôvodu, že dcéra ho už po týždni nespoznávala.

4. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 37P/77/2020-71 zo dňa 25.06.2020 súd prvej inštancie schválil rodičovskú dohodu o úprave rodičovských práv a povinností, na základe ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloletú a spravovať jeho majetok. Otec bol oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny týždeň v nedeľu od 15.00 hod. do 17.00 hod. a každý párný týždeň v sobotu od 15.00 do 18.00 hod. Matka bola oprávnená byť prítomná pri stretnutí otca s maloletou po celú dobu stretnutia len v sobotu v párnom týždni. Ďalej upravil vyživovaciu povinnosť otca tak, že tento bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 175,- eur mesačne od 01.05.2020, a to do 15. dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje k rukám matky. Zároveň súd prvej inštancie rozhodol o úhrade nedoplatku na zročnom výživnom.

5. Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie matka. V rámci odvolania zároveň navrhla zmenu návrhu a navrhla odvolaciemu súdu, aby v prípade zmeny rozsudku zaviazal otca prispievať na výživu maloletej sumou 300,- eur mesačne a na tvorbu úspor sumou 50,- eur mesačne.

6. O odvolaní matky proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č. k. 6CoP/51/2020-129 zo dňa 30.10.2020 rozhodol tak, že v časti určenia vyživovacej povinnosti a vo výroku o náhrade trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie a rozhodnutie. Rozsudok Okresného súdu zostal vo zvyšku nedotknutý.

7. Súd prvej inštancie v ďalšom citujúc ust. § 62, § 63 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“) a ust. § 44 zákona č. 161/2015

Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) uviedol, že predmetom konania po rozhodnutí odvolacieho súdu zostalo určenie vyživovacej povinnosti otca na maloletú, pričom v rámci odvolacieho konania matka toto žiadala priznať vo výške 300,- eur, a zároveň zaviazať otca na platenie sumy 50,- eur na tvorbu úspor.

8. Pokiaľ sa týka odôvodnených potrieb maloletej, súd prvej inštancie tieto ustálil na sumu 350,- až 370,- eur. Nepovažoval za dôvodné výdavky na stravu spolu 221,- eur (umelé mlieko 101,- eur a strava 120,- eur) za dôvodné. I keď deti nízkeho veku potrebujú často prikrmovanie umelým mliekom, stravovanie takýchto detí býva postupne dopĺňané bežnou stravou a podiel umelého mlieka sa znižuje. Súd prvej inštancie považoval za dôvodné výdavky na stravu maloletej vo veku 2,5 roka vo výške 150,- eur, pričom po nástupe do jasí sa tieto výdavky ešte znižujú cca na 100,- eur (v jasliach má dieťa platené stravovanie, ktorý výdavok je zohľadnený v poplatku za jasle). Samotná matka uviedla, že dieťa nie je možné stravovať za menej ako 150,- eur mesačne, pričom od tejto doby musela vzhľadom na vek dieťaťa spotreba sušeného mlieka klesať a zvyšoval sa pomer bežnej stravy. Vo výdavkoch na maloletých vyčíslených v júni 2020 matka uviedla výdavky na ošatenie, hygienické potreby, plienky vo výške 100,- eur, vo vyčíslení z 22.03.2022 tieto podrobnejšie špecifikovala a vyčísliť spolu na sumu 111,- eur. Súd prvej inštancie tieto výdavky ustálil

na sumu 105,- eur. Ďalej za dôvodné považoval súd prvej inštancie výdavky na lieky v sume 5,- až 10,- eur, hračky a knihy v sume 20,- eur a nepravidelné výdavky (osušky, detský stolík, stolička, fľaše atď.) v sume 10,- eur. V časti podielu maloletej na nákladoch na domácnosť súd prvej inštancie vychádzal z týchto výdavkov vyčíslených matkou v júni 2020 ako energie 175,- eur, internet 17,- eur, RTVS 5,- eur, daň 1,- euro, poisťné 5,- eur, spolu v sume 203,- eur, k čomu pripočítal znížené výdavky na čistiace a hygienické potreby na sumu 40,- eur (čistiace prostriedky na domácnosť 70,- eur mesačne považoval za nadhodnotené, pričom maloletej matka osobitne vyčísliť osobné výdavky na hygienu). Súd prvej inštancie ako náklady na domácnosť nepovažoval splátky úverov matky, nakoľko ide o výdavok matky a výživné nemôže slúžiť na kompenzáciu tohto výdavku. Spolu tak vyčísliť výdavky na domácnosť matky v júni 2020 v sume 243,- eur, z čoho 1/4 predstavuje sumu 60,75 eur. Vyčíslenie v mesiaci marec predstavuje zvýšenie výdavkov na energie, pričom celkovo (po znížení výdavkov na čistiace a hygienické potreby) predstavujú tieto sumu 245,- eur, z čoho podiel maloletej je 61,25 eur. Pokiaľ sa týka výdavkov na jasle vo výške 405,- eur mesačne, matka uviedla, že sa rozhodla umiestniť dieťa v jasliach s takýmto poplatkom, a to bez toho, aby túto otázku riešila s otcom. Podľa názoru súdu prvej inštancie, išlo o podstatnú otázku týkajúcu sa maloletej, na ktorej by sa mali rodičia dohodnúť. Mesačné poplatky za súkromné a štátne jasle sa diametrálne odlišujú, pričom z internetového portálu Detských jasí J. F. vyplynulo, že poplatok za ošetrovné dieťaťa bol v sume 33,19 eur za mesiac a strava v sume 0,99 eur za deň, čo je spolu cca 55,- eur mesačne. Ak matka tvrdila, že iba tieto jasle boli voľné, mohla umiestnenie maloletej v jasliach riešiť s dostatočným časovým predstihom. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie považoval za odôvodnené výdavky maloletej v súvislosti s jasľami v sume 55,- eur mesačne.

9. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že príjmy matky sa v priebehu konania menili, pričom v čase začatia konania bola na materskej dovolenke (cca 800,- eur), následne začala poberať rodičovský príspevok v sume 370 eur, následne v čase rozhodovania v sume 378,10 eur a od 01.02.2022 mala príjem z pracovného pomeru podľa jej vyjadrení v sume cca 1.100,- eur a výživné na maloleté. Splácala dva úvery spolu vo výške 435,- eur mesačne a od decembra 2021 už len jeden úver vo výške 216,37 eur mesačne. Má ďalšie dve vyživovacie povinnosti k dcéram C. a B..

10. Na strane otca súd prvej inštancie vychádzal z toho, že otec má príjem z pracovného pomeru v priemere okolo 2.000,- eur, taktiež spláca hypotéku vo výške 700,- eur mesačne, má vyživovaciu povinnosť k synovi I., kde výdavky na neho špecifikoval vo výške 180,- eur + 50,- eur výživné. Pokiaľ sa týka otcom špecifikovaných výdavkov na bývanie 390,- eur, tieto súd nepovažoval za dôvodné v takejto výške. Z otcom vymedzenej ceny paliet a brikiet spolu 1.650,- eur vyplynulo, že 1/12 predstavuje sumu 137,- eur. Po pripočítaní elektriny, vody, poplatku za komín, poisťky a dane tieto predstavovali mesačne sumu cca 300,- eur. Po pripočítaní výdavkov na svoju osobu 300,- eur (ošatenie, lieky, strava), výdavkov na PHM 100,- eur, jeho celkové mesačné výdavky predstavovali sumu 1.630,- eur.

11. K tvrdeniam matky, že v dome, kde býva, sa budú zvyšovať príspevky do fondu opráv z dôvodu nutnosti výmeny strechy a iných opráv, súd prvej inštancie poukázal na ust. § 217 ods. 1 CSP, podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ďalej ak namietala matka, že otec by si mal hľadať lepšie platenú prácu, súd prvej inštancie s poukazom na ustálené odôvodnené potreby

maloletej nepovažoval priemerný mesačný príjem otca okolo 2.000,- eur za nízky, ani za priemerný. Dôvody, pre ktoré otec nechcel vykonávať manažérsku prácu (zdravotný stav, stresová práca) považoval súd prvej inštancie za opodstatnené, pričom otec rozdiel v príjme, keď vykonával manažérsku funkciu a v súčasnosti, kompenzuje prácami nadčas. Ďalej matka považovala výdavok otca na nadobudnutie domu s pozemkami za nie nevyhnutný a v ďalšom konaní uvádzala, že mohol zmeniť bývanie a znížiť svoj vysoký štandard bývania. K tomuto súd prvej inštancie uviedol, že vykonaným dokazovaním boli ustálené odôvodnené potreby maloletej, pričom aktuálne príjmové možnosti otca umožňujú sa na nich podieľať vyššie uvedenými sumami a nie je tak potrebné pri určení vyživovacej povinnosti vychádzať z majetkových pomerov otca. Ak by mal otec disponovať svojim majetkom za účelom zabezpečenia tvorby úspor maloletej, mal súd prvej inštancie za to, že tvrdenia otca o tom, že dom je ťažko predajný a má obmedzené možnosti zabezpečenia iného bývania (bez úveru), boli opodstatnené. Matka tvrdenia otca o tom, že zakúpenie predmetného domu nebolo len jeho rozhodnutím, nepoprela, účastníčkou kúpnej zmluvy nebola z dôvodu, že úver dokázal zabezpečiť len otec. Nemožno teda v súčasnosti, keď rodičia už nežijú spolu, tvrdiť, že v tom čase (keď spolu žili a otec zakúpil predmetnú nehnuteľnosť) išlo o nie nevyhnutný výdavok.

12. Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení všetkých uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že boli splnené podmienky na to, aby bolo návrhu matky čiastočne vyhovené. Odôvodneným potrebám maloletej dcéry zodpovedá schopnosť jej otca prispievať na jej výživu sumou 250,- eur od 01.05.2020 do 31.01.2022 a mesačne sumou 200,- eur od 01.02.2022. Súd prvej inštancie prihliadol na skutočnosť, že maloletá býva u matky, ktorá jej zabezpečuje osobnú starostlivosť. Rozdielnu výšku výživného v uvedených obdobiach odôvodnil tým, že do konca januára 2022 sa matka celodenne starala o maloletú, v dôsledku materskej a neskôr rodičovskej dovolenky sa jej príjem podstatne znížil. Preto je podiel otca na vyživovacej povinnosti vyšší. Od 01.02.2022 sa matka zamestnala, dieťa navštevuje jasle, pričom pomery sa zmenili na strane matky aj pokiaľ sa týka zníženia výdavkov na úvery. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletej tak, ako uviedol vo výroku napadnutého rozsudku a vo zvyšku návrh matky na určenie výživného zamietol.

13. Pokiaľ sa týka zameškaného výživného, súd prvej inštancie toto vyčíslil za obdobie od 01.05.2020, odkedy žiadala matka výživné určiť, do 31.03.2022, keďže pri splatnosti výživného k 15. dňu v mesiaci bol otec v omeškaní s platením výživného splatným v marci 2022. Ide teda o omeškanie s platením výživného za 21 mesiacov po 75,- eur a za 2 mesiace po 25,- eur, spolu v sume 1.625 eur. Uvedená suma predstavovala rozdiel medzi zaplateným výživným 175,- eur a určeným výživným 250,- eur, resp. 200,- eur od 01.02.2022. Dlžné výživné v sume 1.625 eur súd prvej inštancie povolil otcovi splatiť formou splátok po 100,- eur mesačne pod následkom straty výhody splátok.

14. V časti tvorby úspor súd prvej inštancie návrh matky zamietol. Vychádzal z toho, že príjem otca po odpočítaní všetkých výdavkov ako i určeného a zameškaného výživného zostane v sume cca 150,- eur. Zároveň prihliadol na skutočnosť, že otec trávi čas s maloletou a s jej matkou, chodia spolu na výlety, tieto on aj zabezpečuje finančne. Uvedené matka nerozporovala. Takouto rozšírenou formou styku nielen s maloletou, ale aj s matkou dieťaťa sa vytvára vhodné prostredie pre zdravý a všestranný vývoj maloletej. Určením povinnosti platiť sumu 50,- eur na tvorbu úspor by sa obmedzil tento priestor vzájomného trávenia času. Zároveň v prípade splatenia dlžného výživného nie je vylúčené v budúcnosti tvorbu úspor upraviť.

15. Výrok o trovách konania oprel súd prvej inštancie o ust. § 52 CMP. Keďže nezistil dôvod pre aplikáciu ust. § 53 až § 56 CMP, žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podala matka v zákonnej lehote odvolanie, pričom navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že by otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 300,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 01.05.2020, ďalej uhradiť nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.05.2020 do rozhodnutia súdu v sume jednorazovo do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky a napokon prispievať sumou 50,- eur mesačne na tvorbu úspor pre maloletú počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na osobitný účet maloletej, ktorý v jej prospech zriadi matka v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a číslo účtu otcovi oznámi. Napokon o náhrade trov konania matka navrhla rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

17. Matka v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie neprihliadal pri určovaní výživného na jej výdavky spojené so splácaním úverov, z ktorých uhradila kúpnu cenu a rekonštrukciu bytu, v ktorom zabezpečuje tak potreby bývania maloletej, ako aj svoje a ďalších dvoch dcér C. a B.. Naopak u otca na tieto výdavky zreteľ vzal. Tým súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s ust. § 62 ods. 5 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) CSP, čím založil vadu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. V

uvedenom kontexte matka v ďalšom zopakovala svoju argumentáciu o nadštandardnosti bývania otca a dôvody jej odchody z tejto spoločnej domácnosti s otcom, ktoré videla v jeho správaní sa k jej starším dvom dcéram. Matka tiež poukazovala na to, že otec sa za posledné roky nepokúsil vôbec predmetný dom, v ktorom žije, predať.

18. Ďalej matka namietala, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z jej mesačných výdavkov na energie vo výške 175,- eur, avšak v podaní zo dňa 22.03.2022 aktualizovala tieto svoje výdavky s počiatkom od mesiaca november 2021 na sumu 190,- eur (zahŕňajúc elektrinu, plyn, správu bytu, vodné a stočné; elektrina 43,- eur a ostatné hradené náklady na základe predpisu správcu bytového domu 147,- eur), čo súd prvej inštancie nezohľadnil. Keďže ostatní účastníci tieto jej tvrdenia nenamietali, súd prvej inštancie mal vychádzať pri svojom rozhodnutí z nesporných skutkových tvrdení účastníkov, a keďže tak neurobil, založil tým vadu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP. V rámci uvedenia nových skutkových tvrdení (§ 63 CMP) matka zároveň uvádzala, že sa jej od 01.06.2022 zvýšil predpis mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu zo sumy 147,- eur až na sumu 250,- eur. Výdavky spojené s užívaním predmetného bytu sa jej tak zvýšili až na sumu cca 303,- eur (s elektrinou).

19. Matka tiež rozporovala, že súd prvej inštancie neprihliadal na výdavky spojené so starostlivosťou o maloletú v Zariadení starostlivosti o deti do troch rokov dieťaťa, ul. L. M. XXXX/XX, XXX XX B. D. E., v matkou deklarovanej výške, ale len v rozsahu sumy 55,- eur mesačne. Súd prvej inštancie svoju úvahu založil na tom, že maloletou navštevované zariadenie je súkromné, čo matka poprela a uviedla, že dané zariadenie je mestským zariadením. Z toho matka vyvodzovala, že ňou deklarovanej výške sú uvedené výdavky plne odôvodnené. Zároveň matka rozporovala aj to, že by otca pred umiestnením maloletej do uvedeného zariadenia nekontaktovala a túto otázku s ním nekomunikovala. Súd prvej inštancie tak nezistil riadne skutočný stav vecí (§ 62 ods. 1 CMP).

20. Ďalšom odvolacou námietkou matky bolo, že zvýšenie príjmu rodiča, ktorý má deti v starostlivosti nie je dôvodom na zníženie výživného u povinného rodiča, u ktorého nedošlo k zmene jeho možností, schopností alebo majetkových pomerov, pretože mu neklesla schopnosť výživné uhrádzať. Naopak, je len v prospech detí, ak sa príjem rodiča, ktorému sú deti zverené zvýši, tak aby sa mohli podieľať na jeho životnej úrovni, čím v žiadnom prípade nedochádza k zmene na strane povinného rodiča. Postup súdu prvej inštancie v tomto smere bol tak v rozpore s ust. § 78 ods. 1 ZoR, a teda založil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

21. Matka tiež namietala, že súd prvej inštancie nezohľadnil pri svojom rozhodovaní inflačné vplyvy od roku 2020, teda neaplikoval ust. § 78 ods. 3 ZoR a opätovne tak založil vadu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Zároveň mala matka za to, že neboli naplnené podmienky na to, aby súd prvej inštancie umožnil otcovi splácať zameškané výživné v splátkach, čím založil vadu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

22. Napokon matka naďalej bola toho názoru, že otcova fainčná situácia mu umožňuje prispievať maloletej aj na tvorbu úspor, a preto súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil, keď zistený skutkový stav nesubsumoval pod hypotézu ust. § 63 ods. 3 ZoR, čím založil vadu podľa ust. § 365 písm. h) CSP.

23. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky považoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny, riadne odôvodnený a zákonný a navrhol ho potvrdiť. V obsahu svojho rozhodnutia polemizoval s dôvodmi, pre ktoré matka podľa jej tvrdení bola nútená opustiť spoločnú domácnosť s ním. Pokiaľ ide o náklady na bývanie, otec poukazoval na to, že matka svoje ostatné podanie predložila súdu prvej inštancie až tesne pred pojednávaním súdu prvej inštancie. V tomto kontexte však uviedol, že tak ako matke, aj jemu rastú náklady na bývanie. V ďalšom uviedol svoje tvrdenia ohľadom komunikácie rodičov pred umiestnením maloletej do jaslí. Otec mal zároveň za to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne a vyčerpávajúco zaoberal životnými nákladmi maloletej, ako aj jeho výdavkami a poznamenal, že inflácia postihuje všetkých, nie len matku, ale aj jeho. Tiež namietal, že matka účelovo ohýba skutkové tvrdenia a najmä zistenia procesného súdu uvádzané v odôvodnení rozsudku, kedy sa snaží navodiť dojem, že súd prvej inštancie matku trestá za to, že sa zamestnala, čo je absolútne vytrhnuté z kontextu. Pokiaľ ďalej matka v odvolaní tvrdila, že sa nijako svoju situáciu neprehodnotil, opäť zavádzala. On si plní riadne vyživovaciu povinnosť, ktorá nepozostáva len z finančných prostriedkov zaslaných k rukám matke, s dcérou sa intenzívne stretáva, venuje sa jej a trávia spolu množstvo voľného času. Vtedy sa u neho stravuje, kupuje jej hračky, knižky a iné veci každodennej potreby, chodievajú spolu na výlety, ktoré hradí on. Zaujíma sa o jej zdravotný stav a ak je potrebné, poskytuje matke súčinnosť pri návštevách lekára, resp. vždy keď je treba. Vyberá dcéru z jaslí, resp. ju vozím do jaslí, aby pomohol a odbremenil matku.

24. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky vyjadril len toľko, že navrhuje otca zaviazať výživným vo výške 2/3 preukázaných výdavkov na maloletú, keďže matka sa na vyživovacej povinnosti podieľa osobnou starostlivosťou.

25. Matka v odvolacej replike namietala tvrdenia otca o jeho intenzívnom stretávaní s maloletou.

26. Ďalšie písomné podania neboli účastníkmi v rámci odvolacieho konania produkované.

27. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), po zistení, že odvolania matky proti rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 04.04.2022 bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP v spojení s § 2 ods. 1 a 2 CMP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 1 a 2 a § 357 písm. m) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP], preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 04.04.2022 v rozsahu podľa ust. § 65 v spojení s ust. § 23 ods. 2 a § 111 písm. c) a nasl. CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a toto rozhodnutie na nariadenom pojednávaní podľa ust. § 388 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku odvolacieho súdu.

28. Odvolací súd odvolaciu vec prejednal na pojednávaniach dňa 19.06.2024 a dňa 29.07.2024, pričom zopakoval a doplnil dokazovanie (v zmysle ust. § 66 v spojení s ust. § 35, § 36 CMP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP), a to potvrdeniami o príjme oboch rodičov vyžiadaných od ich zamestnávateľov, údajmi z lustrácií oboch rodičov v Sociálnej poisťovni a listinnými dôkazmi produkovanými rodičmi v rámci odvolacieho konania.

29. Matka aj na pojednávaniach na odvolacom súde zotrvala na odvolaní, v ňom uvedených odvolacích dôvodoch, ako aj skutkovej a právnej argumentácii v ňom uvedenej. Rovnako zotrvala aj na odvolacom návrhu.

30. Otec poukazoval v rámci pojednávania na odvolacom súde na vyššiu mieru styku s maloletou, ako aj na to, že sa podieľa na výžive maloletej aj nákupom oblečenia, hračiek a iných potrieb maloletej. Tiež poukázal na to, že mu bola rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 7Pc/18/2022-688 zo dňa 14.02.2024 uložená povinnosť zaplatiť matke sumu 4.896,77 eur ako príspevok na výživu nevydatej matky, a to v splátkach 300,- eur mesačne. Tiež dôvodil tým, že mu po rozhodnutí zamestnávateľa bude v budúcnosti klesať príjem, keďže mu už nebude umožnené zvyšovať si príjem prostredníctvom nadčasových hodín.

31. Matka otcom tvrdený rozsah styku s maloletou namietala, avšak nepoprela, že dochádza k styku aj nad rámec určený právoplatným rozhodnutím súdu. Taktiež namietala tak značný rozsah nákupov otca pre maloletú.

32. Kolízny opatrovník v rámci pojednávania na odvolacom súde odporučil, aby odvolací súd rozhodol o výške vyživovacej povinnosti otca, a to v rozsahu 2/3 preukázaných odôvodnených výdavkov maloletej. Vychádzajúc z tohto návrhu, aby odvolací súd zaviazal otca na plnenie vyživovacej povinnosti za obdobie od 01.05.2020 do 31.01.2022 v sume 300,- eur mesačne a od doby od 01.02.2022 v sume 250,- eur mesačne. Pokiaľ ide o prvé obdobie, vychádzal z toho, že v tomto období matka nebola zamestnaná, resp. nedosahovala príjem

zo zamestnania, a teda sa v plnej miere venovala zabezpečovaniu osobnej starostlivosti o maloletú. Pokiaľ ide o ďalšie obdobie, vychádzal z toho, že matka nastúpila do zamestnania a dosahovala príjem. Rozsah 2/3 preukázaných výdavkov maloletej zodpovedá sume 316,- eur, avšak pokiaľ ide o jeho návrh, prihliadal na tú skutočnosť, že otec má záujem o maloletú, stretáva sa s ňou pravidelne, taktiež sa maloletá, pokiaľ je s otcom, podieľa na užívaní rodinného domu vo vlastníctve otca.

33. Po zopakovaní a doplnení dokazovania v odvolacom konaní dospel odvolací súd oproti súdu prvej inštancie k ďalším skutkovým zisteniam, resp. k niektorým odlišným skutkovým zisteniam, ako súd ďalej uvedené.

34. Z potvrdení o príjme matky vyhotovených jej zamestnávateľom Súkromnou strednou odbornou školou, Saleziánska 18, 010 01 Žilina vyplýva, že matka dosiahla z pracovného pomeru nasledovnú priemernú čistú mesačnú mzdu (vrátane daňového bonusu): v období február 2022 až december 2022 vo výške 1.220,35 eur (z toho v období od mesiaca február 2022 až august 2022 vo výške 1.131,85 eur), v období roku 2023 vo výške 1.555,54 eur a v období január až apríl 2024 vo výške 1.390,77 eur. Z lustrácie matky v Sociálnej poisťovni zároveň vyplýva, že matka u tohto zamestnávateľa dosiahla v mesiaci máj 2024 hrubú mzdu vo výške 1.868,03 eur a v mesiaci jún 2024 hrubú mzdu vo výške 1.570,50 eur.

35. Podľa oznámenia zamestnávateľa matky Centrum voľného času, Komenského 1163/40, 024 01 Kysucké Nové Mesto, bola matka u tohto zamestnávateľa v pracovno-právnom vzťahu

na dobu určitú, a to od 03.10.2022 do 31.05.2023, pričom podľa potvrdenia o príjme vyhotoveného týmto zamestnávateľom dosiahla v tomto období priemernú čistú mesačnú mzdu vo výške 54,72 eur.

36. Z lustrácie matky v Sociálnej poisťovni ďalej vyplýva, že matka u zamestnávateľa Cesty k podnikaniu dosiahla v období od mesiaca september 2023 až jún 2024 priemernú hrubú mesačnú mzdu 844,22 eur.

37. Z potvrdení o príjme otca vyhotovených jeho zamestnávateľom Schaeffler Kysuce, spol.

s r. o., vyplýva, že otec dosiahol z pracovného pomeru nasledovnú priemernú čistú mesačnú mzdu: v období máj 2020 až december 2020 vo výške 1.826,35 eur, v období roku 2021

vo výške 2.255,55 eur, v období roku 2022 vo výške 2.332,83 eur, v období roku 2023

vo výške 2.350,73 eur a v období január až apríl 2024 vo výške 2.235,94 eur. Z lustrácie otca v Sociálnej poisťovni zároveň vyplýva, že otec u tohto zamestnávateľa dosiahol v mesiaci máj 2024 hrubú mzdu vo výške 3.187,33 eur a v mesiaci jún 2024 hrubú mzdu vo výške 2.803,91 eur.

38. Z listinných dôkazov predložených matkou (Štatút Zariadenia starostlivosti o deti do troch rokov dieťaťa, ul. L. M. XXXX/XX, XXX XX B. D. E.) vyplýva, že maloletá v období od 01.02.2022 do 31.08.2022 navštevovala označené jasle, pričom ide o organizačnú zložku mesta B. D. E. bez právnej subjektivity (teda nejde o privátne jasle).

Zo screenshotu webovej stránky Mesta B. D. E. vyplynulo, že za umiestnenie dieťaťa do troch rokov veku s celodennou starostlivosťou bolo potrebné hradiť

za starostlivosť o dieťa paušálny poplatok vo výške 290,- eur mesačne a poplatok za stravné poskytované v zariadení vo výške 1,45 eur / deň. Podľa nesporného tvrdenia matky, matka uhradila za prvý mesiac úhradu (vrátane stravného) vo výške 405,- eur.

39. Z predpisu mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu vystaveného obchodnou spoločnosťou Kysuca s. r. o. s platnosťou od 01.06.2022 adresovaného matke vyplynulo,

že matke bola predpísaná mesačná zálohová úhrada celkom vo výške 250,- eur, v členení:

do fondu opráv vo výške 113,57 eur, do fondu opráv – vchod vo výške 25,- eur, za teplo

na vykurovanie vo výške 44,53 eur, za teplo na ohrev teplej vody vo výške 22,- eur,

za studenú vodu vo výške 14,50 eur, za vodu na ohrev vo výške 16,94 eur, za osvetlenie

vo výške 4,32 eur, zrážkové voda 2,12 eur a poplatok za správu 7,02 eur. Z predpisu mesačnej

zálohovej úhrady za užívanie bytu vystaveného obchodnou spoločnosťou Kysuca s. r. o. s platnosťou od 01.06.2024 adresovaného matke vyplynulo, že matke bola predpísaná mesačná zálohová úhrada

celkom vo výške 256,70 eur, v členení: do fondu opráv vo výške 113,57 eur, do fondu opráv – vchod vo výške 0,10 eur, za teplo na vykurovanie vo výške 64,- eur, za teplo na ohrev teplej vody vo výške 31,-

eur, za studenú vodu vo výške 16,03 eur,

za vodu na ohrev vo výške 16,94 eur, za osvetlenie vo výške 4,32 eur, zrážkové voda 2,12 eur a poplatok za správu 8,62 eur.

40. Podľa medzi účastníkmi nesporného tvrdenia matky splácala matka úvery spojené s kúpou a rekonštrukciou bytu (v ktorom nesporne zabezpečuje potreby bývania sebe a trom dcéram C., B. a A.) v období do októbra 2021 v splátkach vo výške 435,- eur mesačne a v období od novembra 2021 do júna 2022 vo výške 216,37 eur. V období od júla 2022 matka splácala/spláca aj úver spojený s kúpou (júl 2022) záhradnej chatky o podlahovej ploche 15 m² v záhradkárskej osade v katastrálnom území N. A., pričom tak

od júla 2022 splácala/spláca úvery spojené s kúpou uvedeného bytu a záhradnej chatky v splátkach celkovo vo výške 380,- eur mesačne.

41. Medzi účastníkmi bolo nesporné, že otec voči maloletej k rukám matky ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu plnil napadnutým rozsudkom určenú výživovaciu povinnosť (vrátane zameškaného výživného v sume 1.625,- eur v celom rozsahu) riadne a včas. Rovnako bolo nesporné, že otec plní matke riadne a včas určené splátky vo výške 300,- eur mesačne príspevku na výživu nevydatej matky priznaného matke rozsudkom Okresného súdu Žilina

č. k. 7Pc/18/2022-688 zo dňa 14.02.2024 v celkovej sume 4.896,77 eur (za obdobie

od 01.06.2020 do 10.10.2021).

42. Pokiaľ ide o listinné dôkazy produkované matkou a otcom týkajúce sa ich komunikácie ohľadom ich vzájomných rozporov, odvolací súd tieto považoval za irelevantné vo vzťahu k predmetu konania. Ak ide o dôkazy týkajúce sa iných zariadení starostlivosti o deti do troch rokov dieťaťa a úhrad za pobyt dieťaťa v nich, odvolací súd vzhľadom na ďalej uvedenú primeranosť a dôvodnosť výdavkov spojených s návštevou Zariadenia starostlivosti o deti

do troch rokov dieťaťa, ul. L. M. XXXX/XX, XXX XX B. D. E., maloletou nepovažoval tieto dôkazy za relevantné. Preto uvedené dôkazy ani v rámci odvolacieho konania nevykonal.

43. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie,

ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné. V dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

44. Odvolací súd preskúmal námietky matky uvedené v jej opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto sú len čiastočne dôvodné.

45. Matka v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie neprihliadal pri určovaní výživného na jej výdavky spojené so splácaním úverov, z ktorých uhradila kúpnu cenu a rekonštrukciu bytu, v ktorom zabezpečuje tak potreby bývania maloletej, ako aj svoje a ďalších dvoch dcér C. a B..

46. Vo vzťahu k uvedenej námietke odvolací súd vo všeobecnosti považuje za potrebné uviesť, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 veta prvá ZoR). Toto pravidlo však nemožno vykladať absolútne, teda tak, že výživné by malo mať prednosť pred akýmkoľvek výdavkami rodiča, čo je vyjadrené v druhej vete ust. § 62 ods. 5 veta druhá ZoR, v zmysle ktorého pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Takýmito výdavkami môžu byť záväzky z prevzatých úverov a pôžičiek, ktoré neboli použité rodičom k uspokojovaniu jeho primeraných životných potrieb, ktoré by súčasne zodpovedali aj životnej úrovni dieťaťa. Preto napr. výdavky rodiča spojené so zabezpečením primeranej úrovne jeho bývania (splátky hypotekárneho úveru) nie sú výdavkami, ktoré by nebolo potrebné vziať do úvahy pri posudzovaní schopností, možností a majetkových pomerov rodiča. Všeobecne teda platí, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča a jeho snahe z tohto dôvodu sa vyhnúť plneniu tejto povinnosti.

47. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie v odseku č. 26 odôvodnenia napadnutého rozsudku týkajúceho skutkových zistení súvisiacich s pomermi na strane matky uviedol, že matka splácala v priebehu konania dva úvery spolu vo výške 435,- eur mesačne a od decembra 2021 už len jeden úver vo výške 216,37 eur mesačne. Je teda zjavné, že súd prvej inštancie dospel ku skutkovému zisteniu totožnému zo skutkovými tvrdeniami matky uvedenými v odvolaní o splácaní úverov matkou. Súd prvej inštancie tieto skutkové okolnosti vzal do úvahy pri posudzovaní možností, schopností a majetkových pomerov

na strane matky ako osobe tiež povinnej výživou voči maloletej v zmysle ust. § 75 ods. 1 ZoR. Rovnako skutočnosť, že otec spláca hypotekárny úver, z ktorého uhradil kúpu rodinného domu, v ktorom zabezpečuje potreby bývania sebe, synovi I. a maloletej v čase styku otca s maloletou, v splátkach 700,- eur mesačne, vzal do úvahy pri posudzovaní možností, schopností a majetkových pomerov na strane otca ako osobe povinnej výživou voči maloletej v zmysle ust. § 75 ods. 1 ZoR (viď odseky č. 27 a 28 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Tieto výdavky u oboch rodičov považoval s určitosťou za výdavky, ktoré nie sú výdavkami v zmysle ust. § 62 ods. 5 veta druhá ZoR, teda súd prvej inštancie na tieto pri svojom rozhodovaní prihliadal. Odvolací súd sa tiež stotožnil s úvahami súdu prvej inštancie (v odseku č. 28 odôvodnenia napadnutého rozsudku), že nebolo možné nahliadať na výdavky otca spočívajúce v splácaní hypotekárneho úveru ako nie na nevyhnutný výdavok, a to aj s poukazom na okolnosti, za ktorých bol dom vo výlučnom vlastníctve otca prostredníctvom hypotekárneho úveru poskytnutým otcovi nadobudnutý. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že ani veľkosť nehnuteľnosti (z hľadiska počtu izieb) ešte sama o sebe nemusí zodpovedať vyššiemu štandardu bývania. Tiež nie je možné bez ďalšieho predpokladať, že otec predajom dotknutej domovej nehnuteľnosti by mohol získať inú menšiu a lacnejšiu nehnuteľnosť, a tým znížiť svoje úverové zaťaženie a disponovať väčšou peňažnou sumou, z ktorej by mohol vo väčšom rozsahu plniť vyživovaciu povinnosť k maloletej. Napokon súd prvej inštancie tiež v označenom odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že aktuálne príjmové možnosti otca umožňovali sa na odôvodnených potrebách maloletej podieľať určenými sumami.

48. Ďalej matka namietala, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z jej mesačných výdavkov na energie vo výške 175,- eur, avšak v podaní zo dňa 22.03.2022 aktualizovala tieto svoje výdavky s počiatkom od mesiaca november 2021 na sumu 190,- eur (zahŕňajúc elektrinu, plyn, správu bytu, vodné a stočné; elektrina 43,- eur a ostatné hrazené náklady na základe predpisu správcu bytového domu 147,- eur), čo súd prvej inštancie nezohľadnil. Keďže ostatní účastníci tieto jej tvrdenia nenamietali, súd prvej inštancie mal vychádzať pri svojom rozhodnutí z nesporných skutkových tvrdení účastníkov, a pokiaľ tak neurobil, založil tým vadu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP. V rámci uvedenia nových skutkových tvrdení (§ 63 CMP) matka uvádzala, že sa jej od 01.06.2022 zvýšil predpis mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu zo sumy 147,- eur až na sumu 250,- eur. Výdavky spojené s užívaním predmetného bytu sa jej tak zvýšili až na sumu cca 303,- eur (s elektrinou).

49. Pokiaľ aj súd prvej inštancie vychádzal pri svojom rozhodovaní z výšky výdavkov matky na bývanie jej rodiny v sume 175,- eur (viď odsek č. 24 odôvodnenia napadnutého rozsudku) a nezohľadnil tak tvrdenia matky o výške týchto výdavkov od mesiaca november 2021 v sume 190,- eur, odvolací súd mal za to, že rozdiel v týchto výškach v rozsahu sumy 15,- eur, počítaný na 4 osoby, t. j. na jednu osobu zo štvorčlennej domácnosti v bagateľnej sume 3,75 eur, táto nepodstatná skutočnosť nemôže mať relevanciu k určenej výške vyživovacej povinnosti otca k maloletej na úrovni sumy 250,- eur, resp. 200,- eur. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na to, že z matkou predložených predpisov mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu účinných od 01.06.2022 a od 01.06.2024 (v celkovej sume cca 250,- eur) vyplýva, že súčasťou predpísanej mesačnej úhrady bola aj mesačná preddavková platba do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu vo výške 113,57 eur. Ak teda oproti obdobiu predchádzajúcemu 01.06.2022 bola mesačná zálohová úhrada za užívanie bytu v matkou uvedenej sume 147,- eur, je dôvodné predpokladať, že zvýšenie mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu od 01.06.2022 bolo spôsobené v značnej miere aj zvýšením mesačnej preddavkovej platby do fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu (to v podstate vyplynulo aj z tvrdení matky počas konania). Prostriedky v tomto fonde sú v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov určené na zabezpečenie prevádzky, údržby a opráv spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ako aj výdavkov na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Tieto prostriedky sa tak kumulujú na oddelenom účte v banke, ktorý spravuje správca bytového domu a ktorého majiteľom sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome (teda tvoria vlastníctvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome). Určitá časť týchto prostriedkov je tak pravidelne konzumovaná na bežnú prevádzku a údržbu spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, ďalšia časť dlhodobejšie kumulovaná na účte na náklady súvisiace s predpokladanými (budúcimi) opravami spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov a predpokladanou obnovou, modernizáciou a rekonštrukciou domu. K takýmto investíciám však môže dôjsť až v dlhodobom časovom horizonte (aj prekračujúcom obdobie trvania vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu), pričom dieťa nemusí byť vôbec konzumentom materiálneho výsledku týchto investícií. Zovšeobecniac prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu majú svojou funkciou slúžiť v nezanedbateľnej miere aj na budúce zhodnocovanie vlastníctva vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Preto nie je možné vziať do úvahy pri určovaní rozsahu odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa preddavkové platby do fondu v rozsahu ich použitia

na zhodnotenie majetku rodiča a v tomto rozsahu je potrebné tieto výdavky chápať ako nevyhnutné (keďže rodič má zákonnú povinnosť ich hrať) výdavky povinného rodiča na zhodnotenie jeho majetku, ovplyvňujúce jeho možnosti podieľať sa na výžive dieťaťa (§ 75 ods. 1 ZoR). V opačnom prípade by akýkoľvek výdavok rodiča spojený s majetkom jedného rodiča, ktorý je využívaný aj pre potreby dieťaťa, ktoré je v osobnej starostlivosti tohto rodiča, bolo potrebné považovať za výdavok spojený s hradením odôvodnených potrieb dieťaťa, na ktorom výdavku je povinný participovať aj povinný rodič (rodič, ktorý nemá dieťa v osobnej starostlivosti). Odvolací súd s poukazom na doposiaľ uvedené považoval súdom prvej inštancie určený rozsah vyživovacej povinnosti otca k maloletej za primeraný zisteným odôvodneným potrebám maloletej (§ 75 ods. 1 ZoR) súvisiacim so zabezpečením jej bývania, a to aj ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu.

50. Odvolací súd sa v kontexte posudzovanej veci nestotožnil ani s odvolacou argumentáciou matky, že zvýšenie príjmu rodiča, ktorý má deti v starostlivosti nie je dôvodom na zníženie výživného u povinného rodiča, u ktorého nedošlo k zmene jeho možností, schopností alebo majetkových pomerov, pretože mu neklesla schopnosť výživné uhrádzať. Naopak, je len v prospech detí, ak sa príjem rodiča, ktorému sú deti zverené zvýši, tak aby sa mohli podieľať na jeho životnej úrovni, čím v žiadnom prípade nedochádza k zmene na strane povinného rodiča.

51. Ako už odvolací súd uviedol v odôvodnení uznesenia spis. zn. 6Co/59/2020 zo dňa 30.10.2020, platná právna úprava vyživovacej povinnosti rodičov k deťom (§ 62 ods. 1 ZoR) je založená na rovnakom postavení muža (otca) a ženy (matky). Obaja rodičia tak majú povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§ 62 ods. 2 veta prvá ZoR). Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumie sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby rodiča, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Obligatórnym zákonným hľadiskom určovania vyživovacej povinnosti rodiča je tiež osobný výkon starostlivosti o dieťa (§ 62 ods. 4 ZoR). Uvedené konanie sa chápe ako určitá hodnota, ktorá sa pri určovaní výživného nemôže nebrať do úvahy. Hoci zákon používa termín „prihliada sa“, osobnú starostlivosť nepochybne kladie na

roveň finančnému zabezpečeniu výživy. Miera, v akej treba prihliadať na osobnú starostlivosť o dieťa v rámci plnenia vyživovacej povinnosti, sa mení podľa veku dieťaťa, resp. jeho zdravotného stavu. Najvýznamnejší podiel bude predstavovať pri deťoch najnižšieho veku, kde je osobná starostlivosť najnáročnejšia. V tomto období podľa okolností konkrétneho prípadu môže osobná starostlivosť úplne vyvážiť peňažné plnenie vyživovacej povinnosti zo strany druhého rodiča. S vývojom dieťaťa sa mení skladba starostlivosti o dieťa (pribúda školská dochádzka, záujmy, voľný čas dieťaťa), na druhej strane sa dieťa stáva samostatnejšie, čo je dôvodom, pre ktorý podiel osobného výkonu starostlivosti na vyživovacej povinnosti klesá.

52. Na strane druhej rozsah vyživovacej povinnosti rodiča je limitovaný odôvodnenými potrebami dieťaťa (§ 75 ods. 1 ZoR), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 veta druhá ZoR). Odôvodnené potreby dieťaťa sú rôzne podľa okolností konkrétneho prípadu, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, výšky eventuálnych vlastných príjmov a pod. Avšak odôvodnené potreby dieťaťa neurčujú len tieto okolnosti, sú bezprostredne ovplyvňované i schopnosťou a možnosťou rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb, nutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby dieťaťa, ktoré nie sú nevyhnutné, ale – práve so zreteľom napr. k veku a zdravotnému stavu dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote – prospešné všestrannému vývoju dieťaťa

vo vyspelej spoločnosti. Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať tiež aj tvorbu úspor. (§ 63 ods. 3 ZoR). Toto poňatie odôvodnených potrieb je v súlade so zásadou úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov, v intenciách tejto zásady sú odôvodnené potreby dieťaťa (a tiež rozsah vyživovací povinnosti rodičov k dieťaťu) okrem iného aj odrazom rôznej životnej úrovne rodičov, danej spravidla spoločenskou dôležitosťou ich práce. Je určite spravodlivé, ak – vzhľadom k tomuto poňatiu odôvodnených potrieb rozhodnutie súdu o rozsahu vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu vyjadrí zásadu úmernosti životnej úrovne dieťaťa životnej úrovni rodičov (k tomu rozsudok Najvyššieho súdu ČSR spis. zn. 5Cz 112/1965 zo dňa 03.12.1965 uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 14/1966).

53. Matka v rámci uvedenej argumentácie poukazovala na rozhodnutia iných krajských súdov, avšak tieto rozhodnutia nie je možné brať absolútne, t. j. ako aplikovateľné na akýkoľvek prípad, keďže určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, pretože kritéria na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (napr. schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a ďalšie) sú rozdielne v každej veci a odlišujú sa od prípadu k prípadu. Iný výklad by viedol k rozporu so záujmami dieťaťa, ktorému sa výživné priznáva. Každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. Je preto namieste konštatovanie, že v takto vysoko individuálnej otázke (akou je určenie konkrétneho rozsahu vyživovacej povinnosti) sa ani nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax. Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného postupujú totiž sudy vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotravujú na určitých striktných hraniciach. V takto individualizovanom rámci určovania konkrétnej výšky výživného zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy (z uznesenia Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Cdo/148/2019 zo dňa 25.09.2019).

54. Procesné zásady určujú, že pre rozhodovanie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia (§ 217 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP). Súd teda nemôže prihliadať na skutočnosti, ktoré možno očakávať alebo ktoré nastanú po vyhlásení rozhodnutia. Zákonným pravidlom pri rozhodovaní o výživnom je, že ide o plnenie v opakujúcich sa dávkach uhrádzaných neskôr za skutkových podmienok, ktoré sa v čase rozhodovania nedali predvídať. Vychádza sa z teoretického predpokladu, že sa podstatne nezmenia. V dôsledku rôznych okolností sa však reálne podmienky postupom času spravidla odlišujú od skutkových podmienok, z ktorých rozhodnutie súdu vychádzalo. Preto nie je žiaduca nezmeniteľnosť súdneho rozhodnutia vychádzajúceho z už neexistujúcich predpokladov. Jednorazová úhrada výživného sa neujala z dôvodu spotrebného charakteru vyživovacej povinnosti, neopomenuteľné je hľadisko hospodárnosti konania, keďže nie je možné, aby o každej splátke výživného rozhodoval súd osobitne. Vzhľadom na takúto konštrukciu ZoR v ust. § 78 (rovnako procesný predpis – ust. § 121 CMP) ustanovuje osobitný mechanizmus nápravy (ktorý nemožno využiť pri iných právoplatných rozhodnutiach) pre prípady, keď sa skutkový stav odchyľil od podmienok daných pri rozhodnutí, ako výnimku zo zásady

nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí. Rozsudky o výživnom sú prípadmi clausula rebus sic stantibus (výhrada, že sa nezmenia podmienky, na základe ktorých súd určil rozsah plnenia) a prostredníctvom tejto úpravy sa umožňuje prelomenie prekážky res iudicata na základe preukázanej zmeny pomerov odôvodnenej už uvedenými skutočnosťami. Zmenu pomerov možno vymedziť ako podstatnú a závažnú zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúcim rozhodnutiu súdu, ktorá môže byť na strane oprávneného, ako aj povinného, nie zmeny krátkodobého charakteru. Zmena pomerov môže zahŕňať tak zmenu pomerov na strane niektorého z rodičov (strata zamestnania, závažné ochorenie, získanie podstatne výhodnejšieho zamestnania a pod.), ako aj zmenu pomerov

na strane dieťaťa, najmä jeho potrieb (vek, štúdium, zdravotný stav a pod.).

55. Odvolací súd v rámci rozhodného obdobia (teda od začatia konania až do rozhodovania odvolacieho súdu) identifikoval tri obdobia, v rámci ktorých boli zásadne iné pomery, ktoré boli rozhodné pre určenia vyživovacej povinnosti otca. Prvým obdobím bolo obdobie

do 31.01.2022, kedy matka poskytovala maloletej celodennú osobnú starostlivosť a z tohto dôvodu nedosahovala príjem zo zárobkovej činnosti, pričom jej príjmom (pozn. výživné na dcéry C. a B. sú nároky vyživovaných detí, a teda nie príjem matky) bol rodičovský príspevok v zákonnej výške: 370,- eur mesačne do 31.12.2020, 378,10 eur

do 31.12.2021 a 383,80 eur do 31.01.2022 [ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 571/2009 Z. z.

v zneniach účinných podľa tohto ktorého obdobia], prídavky na tri maloleté deti (dcéry C., B. a A.) v zákonnej výške: 74,85 eur mesačne (3 x 24,95 eur) do 31.12.2020, 76,50 eur mesačne (3 x 25,50 eur) do 31.12.2021, 77,64 eur mesačne (3 x 25,88 eur)

od 01.01.2022 [ust. § 8 ods. 1 zákona č. 600/2003 Z. z. v zneniach účinných podľa tohto ktorého obdobia] a v období od 01.06.2020 do 10.10.2021 príspevok na výživu nevydatej matky (§ 74 ods. 1 ZoR) vo výške 300,- eur mesačne (priznaný rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 7Pc/18/2022-688 zo dňa 14.02.2024).

56. Druhým obdobím bolo obdobie od 01.02.2022 do 31.08.2022, kedy sa zmenili pomery

na strane maloletej tým, že starostlivosť o maloletú bola počas pracovného dňa zabezpečovaná prostredníctvom Zariadenia starostlivosti o deti do troch rokov veku dieťaťa, ul. L. M. XXXX/XX, XXX XX B. D. E. (jasle), čím vzrástol rozsah odôvodnených potrieb maloletej zodpovedajúci úhrade v jasliach a matka nastúpila

do zamestnania, z ktorého dosahovala priemerný čistý mesačný príjem zo závislej činnosti

vo výške 1.131,85 eur a zároveň naďalej poberala prídavky na tri maloleté deti (dcéry C., B. a A.) v zákonnej výške: 77,64 eur mesačne (3 x 25,88 eur) do 30.06.2022 a 90,- eur mesačne (3 x 30,- eur) od 01.07.2022 a rodičovský príspevok vo výške 383,80 eur. Je tak zrejmé, že v tomto období sa náročnosť a rozsah osobnej starostlivosti matky o maloletú znížili.

57. Napokon tretím obdobím bolo obdobie od 01.09.2022, kedy maloletá začala navštevovať v mieste bydliska materskú školu, kedy výdavky spojené s umiestnením maloletej v predškolskom zariadení podstatne klesli zo sumy 323,- eur mesačne na sumu 57,- eur v školskom roku 2022/2023, resp. 77,- eur v školskom roku 2023/2024 a kedy už

po dosiahnutí troch rokov života maloletej matka nepoberala rodičovský príspevok, naďalej dosahovala príjem zo zamestnania a poberala prídavky na tri deti (dcéry C., B. a A.) v zákonnej výške: 90,- eur mesačne (3 x 30,- eur) do 31.12.2022 a 180,- eur mesačne (3 x 60,- eur) od 01.01.2023.

58. Pokiaľ ide o otca, u otca nedošlo počas plynutia týchto troch období k podstatnej zmene jeho príjmových pomerov, keďže v období od mája 2020 do decembra 2020 dosiahol priemerný čistý mesačný príjem vo 1.826,35 eur, v období roku 2021 vo výške 2.255,55 eur, v období roku 2022 vo výške 2.332,83 eur, v období roku 2023 vo výške 2.350,73 eur a v období

od januára 2024 do apríla 2024 vo výške 2.235,94 eur (v mesiaci máj 2024 vo výške 3.187,33 eur brutto a v mesiaci jún 2024 vo výške 2.803,91 eur brutto).

59. Z uvedeného je zrejmé, že zmenu pomerov nespôsobila len skutočnosť, že matka začala

od 01.02.2022 dosahovať príjem zo závislej činnosti, ale aj skutočnosť, že náročnosť a rozsah jej osobnej starostlivosti o maloletú sa znížili, čo akcentoval aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

60. Podľa ust. § 78 ods. 3 ZoR pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov. V zmysle tohto ustanovenia má súd povinnosť prihliadať na vývoj životných nákladov, a to pri zmene pomerov, t. j. v prípade, keď už má preukázané, že je daná relevantná zmena pomerov odôvodňujúca zmenu rozhodnutia alebo dohody upravujúcich vyživovaciu povinnosť. Treba odlišovať objektívnu okolnosť vývoja životných nákladov (zasahujúcu tak oprávneného, ako aj povinného), ktorá je vyjadrená príslušnými štatistickými ukazovateľmi (nárast cien), od subjektívneho zvýšenia životných nákladov z určitých dôvodov, ktoré samo osebe môže byť relevantnou zmenou pomerov. Vývoj životných nákladov

však nemôže byť v každom prípade sám o sebe dôvodom pre zvýšenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča, keďže u povinného rodiča nemusí dochádzať ku rastu jeho príjmov v rovnakom tempe, ako je tomu pri raste životných nákladov. Ak v priebehu rastu životných nákladov nerastú v rovnakom tempe, alebo nerastú vôbec príjmy povinného rodiča, nie vždy je tak možné zvýšiť jeho vyživovaciu povinnosť o príslušnú mieru rastu životných nákladov. Prudký rast životných nákladov je častokrát u povinného rodiča sprevádzaný poklesom reálnej mzdy a nie zriedka môže dôjsť aj k prípadom poklesu nominálnej mzdy. Zmenu pomerov v zmysle ust. § 78 ods. 1 ZoR je však potrebné posudzovať vždy v kontexte so zmenou pomerov na strane oboch rodičov, ako aj na strane dieťaťa, keďže tieto sa nemusia v každom jednotlivom prípade vyvíjať zhodne (teda napr. rast odôvodnených potrieb dieťaťa môže nastať aj za súčasného poklesu v možnostiach, schopnostiach a majetkových pomeroch povinného rodiča), a preto zmenu pomerov je nevyhnutné posudzovať aj vo vzájomnej súvislosti s ust. § 62 ods. 2 veta druhá ZoR, v zmysle ktorého dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Inak povedané rast či udržanie životnej úrovne dieťaťa by nemali viesť k zníženiu životnej úrovne rodiča. Životná úroveň dieťaťa by mala byť stále v rovnováhe so životnou úrovňou rodičov.

61. Je všeobecne známou skutočnosťou, že miera inflácie meraná indexom spotrebiteľských cien dosiahla v roku 2021 oproti predchádzajúcemu roku v priemere 3,2 %, v roku 2022 oproti predchádzajúcemu roku v priemere 12,8 % a v roku 2023 oproti predchádzajúcemu roku v priemere 10,5 % (viď zverejnené informácie Štatistickým úradom SR). K prudkému rastu životných nákladov tak došlo v priebehu rokov 2022 a 2023. V období rokov 2021 až 2023 však na strane príjmov otca nedošlo k takmer žiadnej zmene (ako už bolo uvedené, otec mal priemernú čistú mesačnú mzdu v roku 2021 vo výške 2.255,55 eur, v roku 2022 vo výške 2.332,83 eur, v roku 2023 vo výške 2.350,73 eur). Naproti tomu na strane matky došlo v období rokov 2022 a 2023 k rastu jej príjmov zo závislej činnosti, pričom mala priemerný mesačný príjem od „hlavného“ zamestnávateľa Súkromná stredná odborná škola Žilina v roku 2022 vo výške 1.220,35 eur (plus v mesiacoch október 2022 až december 2022 priemerný čistý mesačný príjem od zamestnávateľa Centrum voľného času Kysucké Nové Mesto vo výške 50,51 eur) a v roku 2023 vo výške 1.555,54 eur (plus v mesiacoch január 2023 až máj 2023 priemerný čistý mesačný príjem od zamestnávateľa Centrum voľného času Kysucké Nové Mesto vo výške 57,24 eur a v mesiacoch október 2023 až december 2023 priemerný hrubý mesačný príjem od zamestnávateľa Cesty k podnikaniu vo výške 831,88 eur).

62. Ak teda u otca nedošlo v období rokov 2021 až 2023 k rastu príjmu, avšak bola by mu určená zvýšená vyživovacia povinnosť v rozsahu zodpovedajúcom rastu životných nákladov u maloletej, teda v rozsahu zabezpečujúcom udržanie životnej úrovne maloletej, znamenalo by to pri nepochybnom raste životných nákladov u otca zníženie životnej úrovne na jeho strane. Nebolo tak možné zohľadniť námietky matky ohľadom zvýšenia vyživovacej povinnosti otca vo väzbe na vývoj miery inflácie meranej indexom spotrebiteľských cien.

63. Pokiaľ ide o odvoláciu argumentáciu matky, odvolací súd sa stotožnil len s jej námietkou, že súd prvej inštancie neprihliadal na výdavky spojené so starostlivosťou o maloletú v Zariadení starostlivosti o deti do troch rokov dieťaťa, ul. L. M. XXXX/XX, XXX XX B. D. E., v ňou deklarovanej výške, ale len v rozsahu sumy 55,- eur mesačne. Súd prvej inštancie svoju úvahu založil na tom, že maloletou navštevované zariadenie je súkromné, pričom v štátnych jasliach je úhrada za starostlivosť o dieťa podstatne nižšia, a to v rozsahu sumy 55,- eur mesačne. Ako vyplynulo z dôkazov produkovaných matkou, v prípade Zariadenia starostlivosti o deti do troch rokov dieťaťa, B. D. E. nešlo o súkromné zariadenie, ale o organizačnú zložku mesta B. D. E.. Preto považoval odvolací súd za dôvodné posúdiť odôvodnené potreby maloletej v období poskytovania starostlivosti o maloletú v tomto zariadení (01.02.2022 – 31.08.2022) s prihliadnutím na vyššie zistené úhrady za starostlivosť o maloletú v tomto zariadení. Z tohto dôvodu mal odvolací súd potom za to, že rozsah vyživovacej povinnosti otca bolo potrebné určiť na uvedený čas oproti sume určenej súdom prvej inštancie (200,- eur) až v sume 300,- eur. Odvolací súd preto nepovažoval za primerané určiť vyživovaciu povinnosť otca v uvedenom období vyššou sumou (matka požadovala sumu 350,- eur), a to s poukazom na skutočnosť, že matka v tomto období poberala rodičovský príspevok vo výške 383,80 eur. V zmysle ust. § 1 ods. 2 zákona č. 571/2009 Z. z. o rodičovskom príspevku a o zmene a doplnení niektorých zákonov je rodičovský príspevok štátna sociálna dávka, ktorou štát prispieva oprávnenej osobe na zabezpečenie riadnej starostlivosti o dieťa. Ust. § 3 ods. 3 uvedeného zákona definuje riadnu starostlivosť o dieťa ako starostlivosť poskytovanú dieťaťu v záujme všestranného fyzického vývinu a psychického vývinu dieťaťa, najmä primeranú výživu dieťaťa, hygienu dieťaťa, výchovu dieťaťa a dodržiavanie preventívnych prehliadok dieťaťa podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na skutočnosť, že matka v uvedenom období nástupom do zamestnania a výkonom závislej práce redukovala rozsah svojej osobnej starostlivosti o maloletú, pričom dennú starostlivosť o maloletú v pracovných dňoch

zabezpečovalo práve uvedené zariadenie (jasle) a poskytovalo maloletej aj stravu, mal odvolací súd za to, že od matky bolo možné požadovať, aby nezanedbateľnú časť uvedenej štátnej sociálnej dávky určenej na zabezpečenie starostlivosti o dieťa použila práve na zaplatenie úhrady za starostlivosť o maloletú v uvedenom zariadení (jasliach).

64. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, zároveň nepovažoval za naplnené podmienky podľa ust. § 63 ods. 3 ZoR na to, aby otcovi bola určená vyživovacia povinnosť aj vo forme tvorby úspor sumou 50,- eur mesačne. U otca neboli preukázané majetkové pomery (finančné rezervy, či nadštandardné príjmy, resp. vlastníctvo iného majetku, ako nehnuteľnosti, ktorú obýva a staršieho motorového vozidla), u ktorých by bolo možné uvažovať o určení tejto zložky výživného. Odvolací súd zároveň prihliadal aj na útlý vek maloletej, kedy zatiaľ nie je potrebné vytvárať pre maloletú rezervy na účely zabezpečenia jej budúceho bývania, poistenia a pod.

65. Napokon sa odvolací súd nezaoberal presným zisťovaním doby doterajšieho styku otca s maloletou, keďže v tomto sa tvrdenia rodičov v konaní rozchádzali. Nesporne však dochádzalo, a to aj v čase rozhodnutia odvolacieho súdu, k styku otca s maloletou nad doposiaľ súdom určený rozsah, kedy tak aj otec určitou mierou zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloletú a aj mimo rozsahu výživného poukazovaného k rukám matky sa podieľal na finančnom zabezpečovaní potrieb maloletej. Aj túto skutočnosť preto odvolací súd zohľadnil pri svojom rozhodovaní.

66. V nadväznosti na uvedené, konštatujúc čiastočnú dôvodnosť odvolania matky, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 04.04.2022 podľa ust. § 388 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP zmenil tak, že otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej za obdobie od 01.05.2020

do 31.01.2022 sumou 250,- eur mesačne, za obdobie od 01.02.2022 do 31.08.2022 sumou 300,- eur mesačne a odo dňa 01.09.2022 sumou 200,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Vo zvyšnej časti návrh matky na určenie výživného k maloletej zamietol.

67. Ďalej vzhľadom na skutočnosť, že otec doposiaľ plnil vyživovaciu povinnosť v rozsahu určenú napadnutým rozsudkom, otcovi uložil zároveň povinnosť zaplatiť dlžné výživné v sume 700,- eur (v období siedmich mesiacov od 01.02.2022 do 31.08.2022 odvolací súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca oproti sume určenej napadnutým rozsudkom o sumu 100,- eur mesačne, teda dlžné výživné je v celkovej sume 700,- eur). Vzhľadom na aktuálne výdavky (vrátane splácania jeho dlhu matke na príspevku na výživu nevydatej matky) a príjmové pomery otca povolil otcovi v zmysle ust. § 232 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP dlhšiu lehotu na plnenie, a to do 31.12.2024.

68. O náhrade trov konania (teda tak konania pred súdom prvej inštancie, ako aj tohto a predchádzajúceho odvolacieho konania) odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

69. Na záver odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ otec počas odvolacieho konania tvrdil, že je predpoklad zníženia jeho príjmu u doterajšieho zamestnávateľa, takúto prípadnú budúcu skutočnosť nemohol vziať odvolací súd do úvahy, keďže v zmysle ust. § 217 ods. 1 CSP je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ak by v budúcnosti došlo zníženiu príjmov otca, možno za splnenia podmienok podľa ust. § 78 ods. 1 ZoR zmeniť toto rozhodnutie súdu o výživnom.

70. Podľa ust. § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

71. Podľa ust. § 378 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

72. Po vyhlásení svojho rozhodnutia odvolací súd zistil zrejmu nesprávnosť vo výrokovej časti vyhláseného rozsudku, a to jednak v uvedení dňa datovania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (odvolací súd nesprávne uviedol deň 04.04.2022, pričom správne mal byť uvedený deň 25.03.2022) a tiež v časti výroku, ktorou otcovi uložil povinnosť zaplatiť dlžné výživné, kedy opomenul uviesť dlžnú sumu (700,- eur).

73. Z obsahu jednotlivých častí rozhodnutia odvolacieho súdu (osobitne z odôvodnenia), najmä už uvedeného skutkového zistenia, že otec ku dňu odvolacieho súdu plnil riadne a včas napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie určenú vyživovaciu povinnosť, porovnania výrokových častí napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a výroku tohto rozsudku odvolacieho súdu, možno bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť sumu dlžného výživného.

74. S ohľadom na popísanú procesnú situáciu a citované zákonné ustanovenia, odvolací súd do výroku tohto rozhodnutia zahrnul aj opravné uznesenie, ktorým postupom podľa ust. § 224 CSP s použitím ust. § 378 CSP a ust. § 2 ods. 1 CMP odstránil/opravil predmetnú zrejmu nesprávnosť

uvedením správneho datovania napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (dňa 25.03.2022) a zároveň uvedením sumy dlžného výživného. Je potrebné zdôrazniť, že v dôsledku tejto opravy nedošlo k žiadnej obsahovej, resp. vecnej zmene vyhláseného rozsudku odvolacieho súdu. Odvolací súd teda nevyhotovil chybné vyhlásené rozsudok a do výroku tohto rozsudku pripojil výrok, ktorého obsahom je aj oprava ústne vyhláseného rozsudku, a táto skutočnosť je zrejmä aj z odôvodnenia tohto rozhodnutia.

75. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Odvolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 77 CMP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP].
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.